

رویکرد سندیکای کارگران شرکت واحد به همبستگی جهانی کارگران

سندیکای کارگران واحد

دوشنبه بیست پنجم آذر ۱۳۸۷

کمتر کسی در ایران و جهان هست که از مبارزات صنفی و طبقاتی کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران با خبر نباشد و برای همگان روشن است که سندیکای کارگران شرکت واحد در جهت بهبود وضعیت معیشتی و آگاهی رسانی به کارگران در مورد حق و حقوق کارگريشان قدم به عرصه مبارزات طبقاتی و صنفی گذاشته و در این مبارزه دستاورد های خوبی برای رانندگان و کارگران شرکت واحد به ارمغان آورده است.

در چند سال گذشته سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه افت و خیزهای فراوانی را پشت سر گذاشته است. در طول این چند سال صدها نفر از کارگران سندیکایی زندانی و بسیاری از این کارگران در دادسرای انقلاب پرونده های مفتوح دارند، دهها نفر از این کارگران علاوه بر این که از نعمت کار محروم می باشند احکام زندان را نیز در پرونده خود می بینند و رئیس هیئت مدیره این تشکل مستقل کارگری بدون هیچ گونه مدرک قانونی در بدترین شرایط جسمانی در زندان به سر می برد.

سندیکای کارگران شرکت واحد در طول این مدت با کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری و فدراسیون بین المللی کارگران حمل و نقل ارتباط مستقیم داشته و از طریق آنها با نمایندگان و نهادهای زیرمجموعه این سازمان ها در زمینه مسائل کارگری ارتباط داشته است.

سندیکای کارگران شرکت واحد بر اساس مصوبات هیئت مدیره و به دلیل حفظ استقلال سندیکا تا به امروز با اتحادیه ها و سازمان های کارگری از جمله کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری و فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل ارتباط برقرار کرده و به واسطه این ارتباطات مورد حمایت بی دریغ این نهادها قرار گرفته ، از جمله این حمایت های معنوی می توان به برگزاری آکسیون های کارگری در دهها کشور با رویکرد اتحاد و همبستگی با کارگران ایران و سندیکای کارگران شرکت واحد و آزادی منصور اسالو و بازگشت به کار کارگران اخراجی سندیکا اشاره کرد.

سندیکای کارگران شرکت واحد به نوبه خود تا کنون از این حمایت ها قدردانی کرده است و به همبستگی جهانی کارگران اعتقاد راسخ دارد. تحت چنین شرایطی و تجربیات گرانمایی که سندیکای کارگران شرکت واحد و سایر کارگران به دست آورده اند باید اذعان کرد امروزه جنبش کارگری در ایران به چنان ظرفیت و بلوغی رسیده است که دیگر هیچ نهاد ضد کارگری نمی تواند این جنبش را به نفع خود مصادره کند.

جنبش کارگری ایران از طریق دولت هر روز بیشتر از روز قبل زیر فشار و ضرب است. میلیونها کارگر حقوقشان را دریافت نکرده اند، میلیونها کارگر بیکار هستند، اقلیتهای قومی و مذهبی از تبعیض در محیط کار در رنج هستند و مهمتر از همه تشکل مستقلی که بتواند این میلیونها کارگر را نمایندگی کند وجود ندارد. از این رو و تحت چنین وضعیت اسفباری، کسانی که ادعای نگرانی جنبش کارگری در ایران را دارند، باید بجای پا فشاری برپاره ای مسائل که هیچ

موضوعیتی در میان کارگران ندارد به این مشکلات توجه کنند. جنبش کارگری ایران از تفرقه، خودمهوری، و قیم مآبی بیزار است. تا ما نخواهیم و اجازه ندهیم هیچ دولت و نهادی نمیتواند ما را به فساد بکشد و این را باید همگان بدانند.

با امید به گسترش عدالت در همه جهان

سندیکای کارگران شرکت واحد

اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۳۸۷/۹/۲۵